

PERSBERICHT

Amsterdam, 1 september 2015

Kosten sociale zekerheid halveren, inactiviteit blijft hoog Een op de drie volwassenen heeft geen werk

De kosten van de sociale zekerheid zijn gehalveerd. Sinds de piek in de jaren tachtig zijn de uitgaven aan uitkeringen gedaald van 14 naar ruim 7 procent van het nationaal inkomen. Het gaat hierbij om de uitkeringen exclusief het oudedagsinkomen AOW. Het aantal mensen met een uitkering daalde veel minder snel. Dit jaar verstrekt de

overheid ruim 1,7 miljoen uitkeringen aan volwassenen onder de 65 jaar, voor een totaalbedrag van 7,4 miljard euro.

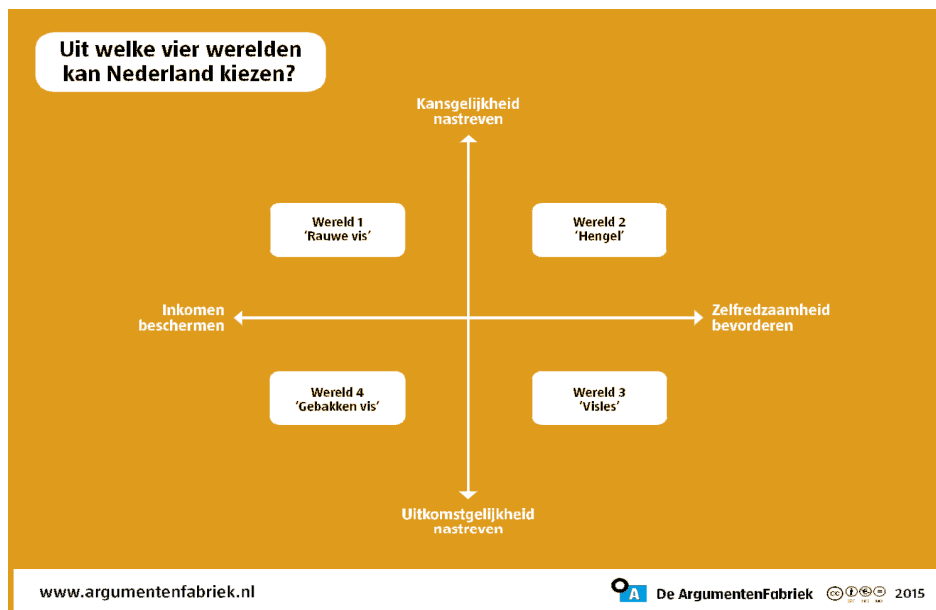
Dit blijkt uit het boek *Kiezen voor nieuwe zekerheden; helder denken over sociaal-economische zekerheid in Nederland in 2025*. Deze studie van De Argumentenfabriek verschijnt vandaag. De Sociale Diensten van de vier grootste gemeenten (G4), gaven opdracht tot de studie.

‘Een op de drie volwassenen in Nederland heeft nu geen werk’, zegt Frank Kalshoven, een van de auteurs. ‘Hoe je het ook wendt of keert, dat is veel.’

De hervormingen van de sociale zekerheid sinds het midden van de jaren tachtig - lagere uitkeringen, strengere toetredingseisen, meer verplichtingen - hebben wel enig effect gehad op het aantal uitkeringen. Vergeleken met de omvang van de beroepsbevolking daalde het aantal verstrekte uitkeringen met een derde.

Onderwijs speelt een belangrijke rol in de studie. Van de honderd jonge kinderen die in het onderwijs beginnen, verlaten er 21 het onderwijs zonder voldoende geleerd te hebben om op de arbeidsmarkt succesvol te kunnen zijn. ‘Een paar jaar later vind je onder deze laagopgeleiden de trouwste klanten van het UWV en de sociale diensten’, zegt Kalshoven. Intensiveren van het onderwijs speelt daarom een belangrijke rol in de opties voor de toekomst. ‘Voorkomen dat mensen langdurig werkloos raken, is aantrekkelijker dan ze thuis laten zitten met een kleine uitkering.’

De studie bevat vier opties om de sociale zekerheid op de langere termijn opnieuw in te richten, in samenhang met veranderingen op de arbeidsmarkt en in het onderwijs. Bestrijding van de inactiviteit is hierbij steeds het doel.

De vier opties voor de toekomst verschillen sterk van elkaar. In het eerste toekomstbeeld (door de auteurs 'Rauwe Vis' genoemd) verstrekt de overheid een basisinkomen aan alle volwassenen. In het tweede ('Hengel') verstrekt de overheid alleen nog sociale zekerheid in natura (eten, een slaappleats, sanitair). 'Dit zijn twee ruige toekomstbeelden', zegt Kalshoven, 'en die helpen goed om de breedte van de mogelijke keuzes aan te geven.' In het derde toekomstbeeld ('Gebakken Vis') doet de overheid er alles aan om banen te creëren voor laagopgeleiden, om zo via de vraagkant de inactiviteit te bestrijden. In 'Visles', het vierde beeld, veranderen sociale diensten in opleidingscentra. In ruil voor een uitkering gaan mensen de hele week naar school, tot ze betaald werk hebben gevonden.

De studie is tevens een zelfbouwpakket. 'Op basis van alle genoemde elementen in de sociale zekerheid, op de arbeidsmarkt en in het onderwijs kan de lezer zelf zijn of haar eigen toekomst samenstellen', zegt co-auteur Shaun Lednor. 'Naast de vier toekomstbeelden die wij hebben uitgewerkt is er nog veel meer mogelijk. We dagen de lezer uit de eigen ideale mix samen te stellen.'

www.nieuwezekerheden.nl

Noot voor de redactie

Vragen over het boek of interesse in een interview met een van de auteurs?

Neem contact op met Mirjam van Tiel
 020 - 412 4001 of 06 - 466 28 454
 Mirjam@argumentenfabriek.n